

981.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 22 listopada 1923 roku

w przedmiocie dodatków drożyznianych do rent ubezpieczenia od wypadków dla osób, pobierających renty i dodatki do rent z Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie.

Na mocy postanowień art. 33 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. w przedmiocie zmian niektórych postanowień ustaw austriackich o ubezpieczeniu robotników od wypadków, obowiązujących na terytorjum b. zaboru austriackiego, oraz o rozciągnięciu obowiązujących tam ustaw o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków na terytorjum, przyłączone do Polski, a należące poprzednio do Królestwa Węgierskiego (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413) zarządza się co następuje:

§ 1. Osobom, pobierającym renty z Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie z powodu wypadków, określonych w art. 33 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. w przedmiocie zmian niektórych postanowień ustaw austriackich o ubezpieczeniu robotników od wypadków, obowiązujących na terytorjum b. zaboru austriackiego, oraz o rozciągnięciu obowiązujących tam ustaw o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków na terytorjum, przyłączone do Polski, a należące poprzednio do Królestwa Węgierskiego (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413), przyznaje się od 1 listopada 1923 r. dodatek drożyzniany do rent, równający się różnicy między rentą, pobieraną na podstawie ustaw, obowiązujących w chwili wypadku, a kwotą, jakąby osoba uprawniona pobierała tytułem renty po myśli § 6 względnie 7 ustawy z dn. 28 grudnia 1887 r. (aust. Dz. U. p. № 1 z r. 1888) w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413), gdyby jako policzalny zarobek roczny przyjął kwotę 15.000.000 mkp.

§ 2. Przy wymiarze odpraw wdowich, należących się po myśli ustępu 5 § 7 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. (aust. Dz. u. p. № 1 z r. 1888) w brzmieniu, ustalonem ustawą z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413) przyjmuje się jako rentę miesięczną, stanowiącą podstawę obliczenia odprawy, kwotę, jakąby wdowa otrzymała tytułem renty wraz z dodatkiem drożyznianym w miesiącu zawarcia nowego związku małżeńskiego.

§ 3. Zakład ubezpieczenia od wypadków obowiązany jest podwyższać względnie obniżać po każdym zakończonym kwartale kalendarzowym policzalny zarobek, określony w § 1 niniejszego rozporządzenia, o sumaryczny wskaźnik zmian kosztów utrzymania, obliczony na podstawie zsumowania procentem składanym wszystkich poszczególnych wskaźników, w przeciągu tegoż kwartału kalendarzowego ustalonych przez komisję dla badania zmian kosztów utrzymania w Warszawie.

Zarobek policzalny, określony w § 1 niniejszego rozporządzenia, winien być po raz pierwszy powiększony względnie zmniejszony z ważnością od

dnia 1 lutego 1924 r. o wskaźnik sumaryczny, obliczony na podstawie wszystkich wskaźników poszczególnych ustalonych przez wyżej wymienioną komisję w ciągu IV kwartału 1923 r.

Dalsze podwyższenia winny mieć miejsce z ważnością od 1 maja—1 sierpnia—1 listopada.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 listopada 1923 r.; z dniem tym tracą moc obowiązującą przepisy rozporządzenia z dnia 16 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 10, poz. 63) oraz rozporządzenie z dnia 16 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 63, poz. 487).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *St. Smólski*

982.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 24 listopada 1923 r.

w przedmiocie dodatków drożyznianych do rent, zapewnionych obowiązującą w b. dzielnicy pruskiej ustawą o ubezpieczeniu urzędników prywatnych.

Na mocy art. 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 89, poz. 804) w przedmiocie zmiany ustawy niemieckiej z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 989) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, pobierające renty, zapewnione obowiązującą w b. dzielnicy pruskiej ustawą o ubezpieczeniu urzędników prywatnych, otrzymywać będą aż do odwołania, prócz świadczeń ustawowych, dodatki drożyzniane do tychże świadczeń w wysokości, oznaczonej poniżej.

§ 2. Dodatek drożyzniany oblicza się w ten sam sposób, jak świadczenia z tą różnicą, że składki, służące za podstawę obliczenia, mnoży się, zależnie od terminu ich płatności, w okresie

- a) od 1/I 1913 r. do 1/IV 1923 r. przez 95999
- b) „ 1/IV 1923 r. do chwili wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 121, poz. 974) w przedmiocie podwyższenia kwot, przewidzianych w obowiązującej w b. dzielnicy pruskiej ustawie o ubezpieczeniu urzędników prywatnych „ 63
- c) od chwili wejścia w życie rozporządzenia, określonego wyżej pod b) „ 1

Przypadające do wypłaty miesięcznej sumy świadczeń z dodatkami drożyznianymi zaokrągla się do dziesięciu tysięcy marek w ten sposób, że kwoty, przewyższające pięć tysięcy marek, zaokrągla się do dziesięciu tysięcy, zaś kwot niższych niż pięć tysięcy, nie uwzględnia się.

§ 3. Świadczenia z tytułu ubezpieczenia urzędników prywatnych łącznie z dodatkami, obliczeniemi w myśl postanowień § 2 niniejszego rozporządzenia, nie mogą wynosić mniej od kwot poniżej wyszczególnionych, a to:

- 1) renta inwalidzka i starcza . . . mkp. 2.400.000 mies.
- 2) renta wdowia i renta dla wdowca „ 1.200.000 „
- 3) dodatek dla sieroty niepełnej „ 600.000 „
- 4) „ „ „ „ zupełnej „ 1.200.000 „

Suma dodatków drożyznianych do świadczeń, wymienionych w punktach 2, 3 i 4, należnych osobom, pozostałym po jednym ubezpieczonym, nie może przekraczać mkp. 2.400.000, o ile nadwyżka ewentualna ponad tę sumę nie wynika z postanowień § 2 niniejszego rozporządzenia.

Osoby, pobierające świadczenia z instytucji zastępczych, mają prawo do dodatków drożyznianych przynajmniej w takiej wysokości, w jakiejby im one należały się w analogicznym wypadku od Ubezpieczalni Krajowej.

§ 4. Osoby, pobierające dodatki drożyzniane do świadczeń, przyznanych na podstawie Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej, mają prawo tylko do kwoty, o jaką większe są dodatki drożyzniane, przyznane niniejszem rozporządzeniem, od dodatków drożyznianych do świadczeń, należnych na podstawie ordynacji ubezpieczeniowej.

§ 5. Dodatki drożyzniane do świadczeń ustawowych płatne są miesięcznie zgóry ze świadczeniem.

§ 6. Na pokrycie dodatków drożyznianych, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu, pobierać będzie Ubezpieczalnia Krajowa 20 procentowy dodatek do wkładek ubezpieczeniowych (§ 172 ustawy o ubezpieczeniu urzędników prywatnych), który uiszczają pracodawcy i ubezpieczeni po połowie w sposób, przewidziany dla opłaty miesięcznych składek ubezpieczonych.

Ze stanu funduszu, zebranego w myśl przepisów ustępu pierwszego tego paragrafu—który prowadzony będzie oddzielnie — winna Ubezpieczalnia Krajowa przedkładać Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej sprawozdanie kwartalne w ciągu następującego miesiąca po upływie kwartału. W sprawozdaniu powyższem winny być uwzględnione poszczególne rodzaje świadczeń i kwota wypłaconych dodatków drożyznianych, a wreszcie łączna liczba wszystkich świadczeń, suma wypłaconych dodatków i ostateczny stan funduszu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od następującego miesiąca po jego ogłoszeniu i z tą chwilą traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 29 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 38, poz. 265).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *St. Smólski*

983.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 24 listopada 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia dodatków drożyznianych do świadczeń, zapewnionych ustawą o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej, obowiązującą na ziemiach b. państwa austriackiego i węgierskiego, a wchodzących obecnie w skład Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 53 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 59, poz. 370) w przedmiocie zmiany przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r. o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej (Austr. Dz. U. P. z 1907 r. № 1) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem cesarskim z dnia 25 czerwca 1914 r. o ubezpieczeniu pensyjnym (Austr. Dz. U. P. № 138) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, pobierające świadczenia z tytułu ubezpieczenia pensyjnego w Zakładzie pensyjnym dla funkcjonariuszy lub w instytucji zastępczej, otrzymują aż do odwołania — prócz świadczeń ustawowych — dodatki drożyzniane do tychże świadczeń w wysokości, oznaczonej poniżej.

Wyłącza się jednakże od dodatków drożyznianych odprawy z powodu stałego zamieszkania zagranicą i zwroty premji (§§ 21, 25 ustawy pensyjnej).

§ 2. Podstawę wymiaru dodatku drożyznianego stanowi świadczenie, przysługujące na podstawie ustawy o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie publicznej w ten sposób, że poszczególne części świadczenia, obliczone na podstawie poborów, zaliczonych do ubezpieczenia w każdym z wymienionych niżej okresów, mnoży się przez mnożniki, ustalone dla danego okresu w niniejszem rozporządzeniu.

Suma tych części, pomnożonych przez odnośne mnożniki, stanowi dodatek drożyzniany.

Przypadające do wypłaty miesięcznej sumy świadczeń z dodatkami drożyznianymi zaokrągla się do dziesięciu tysięcy w ten sposób, że kwoty, przewyższające pięć tysięcy marek, zaokrągla się do dziesięciu tysięcy, zaś kwot niższych, niż pięć tysięcy, nie uwzględnia się.

Dodatek drożyzniany do odprawy dla wdowy z powodu zamążpójścia (§ 14 ust. pens.) nie może wynosić więcej niż potrójna kwota, wymieniona w § 4 punkt 3 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. Jako mnożnik ustala się dla okresu:

- a) do dnia 31 lipca 1921 r. cyfrę . . . 95.999
- b) od dnia 1 sierpnia 1921 r. do dnia 31 października 1922 r. 3.199
- c) od dnia 1 listopada 1922 r. do dnia 30 czerwca 1923 r. 159
- d) od dnia 1 lipca 1923 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1923 r. (Dz. U.